

De grundlæggende principper i den humanitære folkeret bør efter regeringens opfattelse altid efterleves, uanset om der er tale om en væbnet konflikt. Vi følger principperne og reglerne, og vi går ud fra, at vores allierede også gør det. Men konstaterer vi, at det ikke sker, så fremsætter vi kritik, og vi har taget skarp afstand, når reglerne ikke er blevet efterlevet.

De tidsubegrænsede tilbageholdelser på Guantanamo er et eksempel. Situationen i Abu Ghraib er et andet eksempel. De rystende opdagelser i kældrene under det irakiske indenrigsministerium, som vi også er gået ind i, er et tredje eksempel. Det vil sige, at vi reagerer, uanset om det er den ene eller den anden, som måtte foretage ting, som man ikke burde og måtte foretage.

Villy Søvnald (SF):

Som bekendt lavede det engelske forsvarsministerium for nylig en undersøgelse af irakernes holdning til udenlandske troppers tilstedeværelse. Jeg tror ikke alene, det var mig, jeg tror også, at det overraskede udenrigsministeren, at 82 pct. af irakerne syntes, at de fremmede tropper skulle tage ud. Det synes jeg er mange, specielt når vi hævder, at vi er der for at hjælpe det irakiske folk.

Jeg tror, det har chokeret mange i Udenrigsministeriet at se sådan et tal, og jeg synes, det må give anledning til overvejelser om, hvordan det kan være, at irakerne har nået den slutning – 8 ud af 10 – at det er bedst, at de fremmede soldater tager væk.

Mon ikke det har noget at gøre med Abu Ghraib? Mon ikke det har noget at gøre med napalm? Mon ikke det har noget at gøre med hvidt fosfor? Mon ikke det har noget at gøre med tortur under indenrigsministeriet? Mon ikke det har noget at gøre med den tortur, som amerikanerne har udøvet i stor skala, ikke som undtagelse, men formentlig langt snarere som den generelle regel?

Mit spørgsmål til udenrigsministeren er: Er det nok at blive ved med at fremsætte kritik? Jeg synes ikke, at det har været en skarp kritik. Jeg synes, at regeringen har været meget stille i sine påtaler, man skal virkelig lytte efter for at høre dem. Danmark er aldrig blevet bemærket på den internationale scene som en skarp kritiker af noget som helst.

Kl. 14.10

Er der ikke behov for helt anderledes at mande sig op og sige fra over for noget, som enhver

anden stat, der udøvede det, ville møde en massiv kritik fra den danske stat for?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu har hr. Villy Søvnald jo fået at vide, at den danske regering har reageret, og det vil sige, at vi siger fra, når der skal siges fra. Men jeg går ud fra, at hr. Villy Søvnald som det fredselkende menneske, han er, ikke vil forudsætte, at vi skal sende marinen og begynde at arrestere statscheferne i lande, vi kritiserer. Det vil sige, at det er den diplomatiske metode, der gælder. Hr. Villy Søvnald kan ikke finde på nogen anden.

Så vil jeg godt understrege: For mig er det vigtigt, at Danmark gør en forskel, at vi med vores eksempel er med til at fremme præcis de værdier, som vi håber at Irak bliver stabiliseret på. Det er også afgørende for mig, at den irakiske regering beder os om at blive. Det skete med henvendelse til Sikkerhedsrådet for nylig, og det blev så vedtaget enstemmigt af Sikkerhedsrådet. Henvendelsen om, at man skulle blive i 12 måneder til, altså i hele 2006, kom fra den irakiske regering. Det er den, der skal tage stilling til, om vi skal være der eller ej, og ikke en meningsmåling.

Nu håber jeg, at jeg får et nyt spørgsmål, for jeg kan godt fortælle, hvilke værdier jeg prøver at arbejde for i Irak. Så jeg håber, at hr. Villy Søvnald kommer med et nyt spørgsmål, for nu er min tid løbet ud.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil bestemt ikke skuffe udenrigsministeren, for egentlig havde jeg stillet de her spørgsmål til statsministeren, men jo mere dagen skrider frem, jo mere fornøjet er jeg med, at det er udenrigsministeren, der svarer, for jeg mener, at der er langt større mulighed for dialog og forståelse hos udenrigsministeren, end tilfældet er hos statsministeren.

Det, der bekymrer mig som både politiker og dansk statsborger, er, at uanset at den danske regering stiltfærdigt siger fra, og det tror jeg såmænd man gør stiltfærdigt diplomatisk, er det her land, den nuværende regering og Dansk Folkeparti sølet ind i en krig, hvor 82 pct. af irakerne siger: Træk jer ud, for hver måned er værre end den forudgående.

Vi får dynger af beviser – udenrigsministeren kan sige, at det ikke er beviser – for, at der på alle områder anvendes midler, som ikke er i overensstemmelse med krigens love. Hvornår er nok nok?